

OPENBARE DIENSTEN, ONDERWIJS, NON-PROFIT EN PRIVÉ ...

ALLEMAAL SAMEN TEGEN MICHEL OP 29 SEPTEMBER!

Op 29 september betoogt het gemeenschappelijk vakbondsfront. Waarom? Als we Michel en co moeten geloven is onze koopkracht toegenomen, zijn onze diensten efficiënter geworden, onze uurroosters beter afgestemd op het gezinsleven en staan de bazen in de rij om ons aan te werven. In werkelijkheid draait de begroting in de soep, is de arbeidsdruk onhoudbaar, valt de dienstverlening uit, en sta je er door de regeringspolitiek op het einde van elke maand slechter voor dan de vorige. Ook jobs, jobs, jobs, de laatste strohalm van de regering, is met de sluiting van Caterpillar en de herstructureringen bij Axa en Makro - helaas - onderuit gehaald.

Deze zomer was het personeel van de noodcentrales bijna de pineut. Iemand overleed na drie keer vruchteloos het noodnummer bellen. Uiteindelijk was dat te wijten aan schrijnend personeelstekort. Hoeveel doden...? Kort daarna bleek uit het relaas van een jonge verpleegster dat de werkdruk en de hygiëne in het zorghotel waar ze werkte, net als de levensomstandigheden van de bejaarden, onaanvaardbaar zijn. Negen koks uit bejaardentehuizen klaagden aan dat hun op winst beluste werkgevers eisen dat ze voor 3 euro 3 maaltijden/dag verzorgen. Een enquête van de christelijke onderwijsbond toonde dat leraars in het kleuter en lager onderwijs zelf lesmateriaal aankopen omdat scholen geen budget hebben. Steeds meer ouders kunnen het 'gratis' leerplichtonderwijs niet meer betalen. Bpost wil vluchtelingen als postbode omdat gewone stervelingen het na enkele generaties georoute niet meer aankunnen. Een treinbegeleider voelt er zich slecht bij oudere reizigers die niet met de automaten overweg kunnen een toeslag van 7 euro te moeten aanrekenen. We zijn er zeker van dat dit slechts het topje van de ijsberg is.

Toch vindt de regering het ongehoord dat de overheidsuitgaven meer dan 50% van het BBP belopen. Denkt ze dat we nog in de 19de eeuw leven? Geen patroon wil nog ongeschoolde werknemers, onverharde wegen, met paarden voortgesleepte boten en een communicatie gebaseerd op telegrafie. Allen willen supersnel internet, hooggeschoolde werknemers, wegen met het oppervlak van een biljarttafel en havens waar de grootste megatankers kunnen aanmeren. Dat vergt geld, veel geld en

De vakbondsleiders beginen in 2014 een fout. Ze hadden de regering moeten wegstaken. Door haar niet ten val te brengen, hebben ze de zwakke, onderling verdeelde regering de kans geboden om het besparingsbeleid op te drijven.

degelijke administratie. Maar de regering geeft dat liever aan bevriende patroons, aan Caterpillar, Makro en AXA die vandaag schaamteloos duizenden gezinnen broodroven. Omdat ze verlies maken? Omdat ze minder winst maken? Neen, omdat de aandeelhouders die met moeite weten wat daar nu juist geproduceerd wordt, steeds hogere dividenden eisen.

We hadden Michel in 2014 moeten wegstaken

De vakbondsleiders beginen in 2014 een fout. Ze hadden de regering moeten wegstaken. Ze hadden kunnen vermijden dat die in beroep ging tegen Europa om 940 miljoen euro onterechte overheidssteun van een handvol multinationals NIET terug te eisen. Ze hadden kunnen voorkomen dat ze zou weigeren het belastingverlies van Apple - door de Ierse vluchtweg - juridisch op

word lid van de

Linkse Socialistische Partij

volg onze website voor nieuws, analyses en voorstellen voor de strijd: **WWW.SOCIALISME.BE**

te eisen. Door haar niet ten val te brengen, hebben ze de zwakke, onderling verdeelde regering de kans geboden om het besparingsbeleid op te drijven. Werkbaar werk om tot 67 door te kunnen gaan, werd daardoor wendbaar werk met meer flexibiliteit, een einde aan de 8-urendag en de 38-urenweek en meer overuren. Er komt geen lijst meer van zware beroepen, maar van bezwarende omstandigheden, werknemer per werknemer te beoordelen. De loonnorm wordt strikter, met hogere boetes bij overschrijding en compenseerbaar bij een volgend akkoord. De daling van de vennootschapsbelasting daarentegen wordt een gigantisch Sinterklaasfeest.

Het is geen toeval dat de deelname aan officiële vakbondsacties afneemt, terwijl spontane stakingen beter opgevolgd worden. Dat een aantal vakbondsleiders spontane stakingen in het beste geval met duidelijke tegenzin ondersteunden en in het slechtste botweg lieten doodbloeden, is onaanvaardbaar. Dat ze zoveel energie verspillen aan onderling gekibbel en meegaan in communautair gestook, is triest. Het scepticisme aan de basis over de actiebereidheid van de vakbondsleidingen is begrijpelijk, maar er zijn ook veel militanten, delegees en secretarissen die hun uiterste best doen. Hen versterken we niet door afwezig te blijven, maar door zo massaal mogelijk te mobiliseren naar de betoging van 29 september. Als we met veel zijn, kan de vakbondsleiding moeilijk terug en zal de regering haar toon moeten milderen. Zijn we met weinig, dan zal de regering daaruit zelfvertrouwen putten voor nog driestere aanvallen.

Hoe mobiliseren? Spreek je collega's aan, maak een afspraak om samen naar de betoging te gaan. Vraag je syndicale afgevaardigde om een pamflet te verdelen of een personeelsvergadering te organiseren. Stel je vrienden en familie voor om mee te gaan betogen. Hang een affiche aan je raam of bij handelaars in de buurt. Op school kan een mobilisatiecomité opgezet worden onder jongeren om met het personeel naar de betoging te gaan.

Maar is er wel een alternatief?

Neem Caterpillar. Die wil capaciteit afbouwen en de dividenden optrekken. Politici laten wat krokodillentranen, maken een selfie, zijn kwaad over de vele fiscale geschenken die verloren gaan, maar leggen zich vlot neer bij 'een beslissing die aan de andere kant van de Oceaan werd genomen'. Systemische banken werden genationaliseerd, maar is Caterpillar ook niet systemisch? Bedreigt die sluiting niet een hele gemeenschap? Sleurt die niet talloze toeleveranciers, onderaannemers en zelfstandigen mee in haar val? Caterpillar wil capaciteit afbouwen, geen concurrent creëren. Eens zien welke site zou sluiten als Caterpillar wist dat daar ergens een overheid zit die de productiecapaciteit niet zomaar bij het schroot wil zetten. Betaald is er al, met talloze fiscale geschenken.

Wou Michel bovendien niet investeren in infrastructuur? De machines staan voor het grijpen. Terwijl we daarmee onze infrastructuur oplappen, kan Michel de creativiteit van onze universiteiten bundelen om een 'duurzaam project' uit te dokteren voor een 'multifunctionele machinefabriek' als die in Gosselies. Hij kan meteen het genationaliseerde Belfius op zoek laten gaan naar vers geld in plaats van gezinnen aan te porren tot risico's op de kapitaalmarkt. Dat zou pas een 'geïntegreerd industrieel beleid' zijn. Democratische inspraak en beheer door de arbeiders en de gemeenschap zouden een rem zetten op snel gewin door eigenaars voor wie de regio geen betekenis heeft, maar integendeel een langetermijnvisie garanderen.

Gaan we daarvoor wachten tot de volgende verkiezingen? Tegen dan zitten de arbeiders van Caterpillar verbitterd thuis. Een goed deel van de vertrekpremie zal door de overheid afgeroomd zijn. Sinds eind 2013 is een ontslagpremie immers niet meer cumuleerbaar met een werkloosheidsuitkering en ook de fiscus zal ons weten te vinden. In plaats van de grote kiesverschuiving zou fatalisme van links, rechts opnieuw aan een overwinning kunnen helpen. Het bedrijf bezetten, de regio mobiliseren om het gewest en de federale regering voor hun verantwoordelijkheid te plaatsen en vanaf 29 september met heel de Belgische arbeidersbeweging een vuist maken voor een totaal ander economisch, politiek en sociaal beleid, dat zou pas de krachtsverhoudingen keren.

LSP ontkent het belang van verkiezingen niet, maar die zijn onlosmakelijk verbonden met de sociale strijd en die kan niet altijd wachten tot de verkiezingsdatum. De arbeidersbeweging heeft een strijdp partij nodig. Dat is wat velen hopen dat Corbyn van Labour zal maken in Groot-Brittannië, wat veel Grieken hoopten dat Tsipras van Syriza zou maken, wat veel kiezers van Sanders hoopten dat hij in de VS zou doen en wat veel Spanjaarden hopen dat Podemos zal worden. Vind jij ook dat een linkse partij een strijdp partij moet zijn en meer moet bieden dan 'stem volgende keer voor mij'? Sluit dan aan bij LSP en help ons dit inzicht verspreiden.

Op de gevestigde media moeten we niet rekenen om correct over onze strijd te berichten. Daar hebben we eigen media voor nodig. Koop maandblad *De Linkse Socialist* voor 2 euro of neem een abonnement van 20 euro (meer mag ook als steun).

Stort op rekeningnummer: BE 48 0013 9075 9627 van 'Socialist Press'.